

ките на Тимошката армия, богослужение, полагане на клетва и освещаване на знамената. Знамето на Хитовата чета е изработено от коприна и представлява българския народен триколюр. Върху него със златни букви е извезан надписът "Свобода или смърт". След извършването и на други действия, свързани с окончателното устройване и превъоръжаване на четите, Хитов остава начело на Първа чета, която сега наброява 480 души.¹³

На 15/27 юни под командването на войводата, следвана от четите на Филип Тотю, Ильо Марков и Симо Соколов, тя продължава пътя си на юг. Четирите чети са включени в състава на т.нар. Кадъбоазки отряд на майор Н.Киреев, чиято задача е да пази тила на Моравската армия чрез пробив на Тимошкия фронт. В телеграма до К.Цанков войводата изразява увереност, че ще бъде изпратен да действа на българска територия.¹⁴

През Вратарница и Нови хан четата се насочва на изток, преминава през с.Петруша, където се намира командването на отряда, и достига до граничното с.Ново Корито в очакване на неприятелско настъпление откъм българското село Салаш, Белоградчишко. На 20 юни/2 юли на границата при Кадъбоаз, в единодействие с другите три чети и един сръбски батальон под общото командване на майор Н.Киреев, Хитовата чета води ожесточен бой с няколко табора турска войска, в който губи шест убити и двадесет ранени.¹⁵

В следващите няколко дни, маневрирайки успешно, четата на няколко пъти доближава до с.Салаш и води престрелки с неприятеля. На 26 юни/7 юли от лагера над Н.Корито Хитов изпраща секретаря Г.Милетич до Хр.Македонски около с.Раковица със съобщение да дойде при другите чети и заедно да навлязат в България.¹⁶ По същото време комендантът на Княжевац полк.Г.Хорватович издава обявление, че на П.Хитов като войвода на доброволческа чета се позволява да минава по всички местности, владени от сръбските войски.¹⁷ Въпреки заетата от Хитов добра позиция към Белоградчик, Н. Киреев, ръководен от свои съображения, му съобщава, че не бива да навлиза навътре в българските земи.¹⁸ Когато на 27 юни/9 юли турците предприемат контраатака и правят обход на левия фланг на позицията при Кадъбоаз, единствено Хитовата чета се оттегля организирано към Н.Корито и остава сама да прикрива отстъплението на другите части до заместването ѝ от сръбска войска. Тогава войводата пише отново на К. Цанков, съобщавайки му, че не е успял да осъществи подготвяната експедиция. Броят на четниците му след отстъплението е около 190 души.¹⁹

Поради обстоятелството, че българското доброволческо движение по време на войната зависи от сложни взаимоотношения между сръбското командване, представителите на българската емиграция в лицето на БЦБО и руските славянски комитети, се наблюдават явления, които трудно намират своето обяснение. Така сръбското командване определя за главен войвода на българските чети на Кадъбоазкия отряд С.Соколов, като по същото време за главен техен войвода майор Н.Киреев назначава П.Хитов, а впоследствие Ф.Тотю, когото обгръща с почести. По същия начин стои и въпросът за навлизане на четите в българските земи. Когато след